

BAROSS SZÖVETSÉG

MUZSEUM Budapest

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

A „BAROSS SZÖVETSÉG” KERESKEDŐ-, IPAROS- ÉS ROKONSZAKMAK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK HIVATALOS LAPJA

Előfizelési ára évi 24 pengő.

Tagoknak évi 12 pengő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
IV., Bástya-utca 5. sz. I. emelet
Telefon: 88-5-88.

Az osztrák clearingfelár

A magyar kereskedelemben nagy meglepetést keltett az osztrák magyar clearingforgalomra vonatkozó egyezménynek most szerdán nyilvánosságra került pótkiegészítése, mely azt jelenti, hogy ezután helyesebben november hó 27-től kezdve az osztrák clearingbe való befizetéseknél 13% felárat hoz a Magyar Nemzeti Bank számításba. A piacot ez a rendelkezés meglehetősen váratlanul érte annál is inkább, mert ismert dolog, hogy az osztrák clearing saldóját huzamosabb idő óta nem egyenlíthették ki azonnal s így természetesen, hogy a kiutalásokban is bizonyos lassabb menet volt észlelhető. Ennek gyakorlati következménye, hogy számos kereskedő az árut már el is helyezte, természetesen kalkulációjában nem vette figyelembe a 13% os felárat, melyre nem számított, igaz, hogy a Magyar Nemzeti Bank ebből a teherből egy részt magá- a vállalat, de ez mit sem változtat magán a tényén. Nem akarunk vitatkozni az illetékes körök intézkedéseivel, hiszen a Magyar Nemzeti Bank akkor is országos gazdasági érdeket tartott szem előtt, amikor a pótegyezmény létesítését szorgalmazta, de tény az, hogy ez a meglepetés érzékenyen emlékeztet maradt ére a pótegyezmény ismét előtérbe tolja azt a gondolatot hogy a külkereskedelemben árvetésének bizottsága érdekében mégis csak megfontolás tárgyává kellene tenni, hogy osztrák mintára az egységes felárrendszer felé orientálódjunk.

Bányász Jenő dr. előadása a tisztesség-telen versenyről

Hétfőn este tartotta meg Bányász Jenő dr., kamarai titkár, a zsűri állandó előadója a Baross Szövetségben előadását a tisztességtelen versenyről. Az előadást, melyet a Szövetség szabóipari szakosztálya rendezett, megjelent az országos elnök és dr. Pürebl Győző ügyvezető-igazgató. Az előadó igen tartalmasan foglalta össze ennek az egész kérdésnek rendezését és különösen behatóan ismertette a kamarai fegyelmi bíróságnak az u. n. bagatel bíróságnak-szerepét. Az előadás nyomán számosan kérdést intéztek dr. Bányászhoz, aki nyomban megadta a felvilágosításokat. A nagyszerű előadást dr. Pürebl Győző és az országos elnök köszönték meg.

József Ferenc Főherceg nyitotta meg az Idegenforgalmi Főcsoport előadásorozatát

Szerdán este József Ferenc Ó Királyi Fensége az Idegenforgalmi Főcsoport második előadásorozatát megnyitotta. Az előadásra nagyszámú közönség gyűlt egybe. A Fensége bevezető szavaiban utalt arra, hogy a múlt évben lefolytatott előadások a dolog természeténél fogva elméleti keretben mozogtak, a mostani előadásorozat pedig már gyakorlati irányban fogja feltárni azokat a kívánalmakat melyek ennek az új magyar gazdasági ágazatnak tovább kivirágoztatását szolgálják. Az idegenforgalom szolgálata egyszerűsített összefüggésben lévén a reklámmal, mindig szem előtt kell tartani azt az elemi szabályt, hogy a reklám csak igazat mondjon és ne tűntessen fel semmitul előnyös színben mert könnyen megesis, hogy ezzel hitelrontást követ el s éppen az ellenkező eredményt érjük el. All ez különösen arra, hogy Budapest Főváros propagandája maradjon meg továbbra is azokon a tisztességes kereskedelemben által elgondolt helyes alapokon, melyek a külföldi vendégeknek nem ígérnek tulsokat, de inkább nyújtanak.

Az elmúlt időszak a magvetés nehéz ideje volt, mert nemcsak konkurrens hanem volünk szemben politikailag határozottan ellenséges áramlattal is kellett megküzdenünk. Ennek a gáncsvetésnek, mely oly bőven volt és sikertelenül végződött, pozitív eredménye az, hogy a magyar idegenforgalom életképesnek bizonyult. Idegenforgalmi tanácskozásainknak és tervszövegétéseinknek most már abba az irányba kell haladnunk, hogy az önmagunk iránt felköltött érdeklődés nyomán ideirányuló forgalmat megtartsuk, fejlesszük. Most már szükség van arra, hogy abban az irányban tevékenykedjünk, hogy megismeressük a módszereket, melyek alkalmasak az idegenforgalom elmélyítésére.

Ó Királyi Fensége igen szellemesen szölt aztán idegenforgalmi csemegékről, melyeknek propagandája ereje messze kihat. Budapest, de vele együtt országunk ma divatossá vált és a külföldi nagy empóriumokban az előkelő körök

csak úgy, mint a szélesebb réteg is rolnak, mint nagy érdekességről emlékeznek meg. Ennek előfeltétele adva van: a belső nyugalom, a polgári hasznos munkát lehetővé tevő béke.

A Fensége nagy tetszéssel fogadott bevezető szavai után elsőnek dr. Szivessényi Zoltán, a Gyógyhelyi Bizottság ügyvezető-igazgatója ismertette az idegenforgalom új útjait. Elisméréssel szölt arról a nagystílusú munkáról, melyet eddig az illetékes szervek végeztek, melyek az alapok lerakását fejezték be. Ez volt a tárgyi, a holt propaganda időszak. Most kell következnie az élő propagandának, melynek motója az, hogy kicsiny ország szegény keretei között kis pénzzel, de nagy leleményességgel nagy hasznot hajtani. Ennek a propagandának van egy belső ágazata s van egy külső része, mely a hosszabb ideig itt tartózkodó vendég megakivárlására törekszik. Ebben a tekintetben az előadó roppant érdekes statisztikai adatokkal igazolta, hogy az elmúlt három esztendő leforgása alatt a huzamos ideig itt tartózkodó u. n. minőségi vendégekben milyen nagy előretörés tapasztalható.

Emelkedett szellemben szölt arról a nagy emberességi szolgálatról, melyre az idegenforgalom hivatala van s mely zászlóvivője a nemzetek közötti megbecsülésnek. Hangsúlyozta hogy külszágokban kifejtendő propagandánk s minden más idegenforgalmi ténykedésünknek egységes irányvezetés alá kellene kerülnie anélkül, hogy ebben a tekintetben újabb szervezettel kellene felállítani. Elgondolása az, hogy a jelenlegi szervek egymás között megfelelő munkamegosztást visznek véghez s a kitűzött feladathoz képest a szervek egymásnak kölcsönösen segítségére vannak.

Az est második előadója dr. Milletter Rezső egyetemi tanár, a Debreceni Földrajzi Intézet igazgatója volt, aki speciálisan Debrecen idegenforgalmi érdekeiről szölt. Rámutatott arra, hogy a fővárosba irányított s itt centrálisan megtartott idegenforgalomnak továbbvezetése és a nagy

vidéki városokba való juttatása közérdek. A magyar táj a maga íveltségében nyújt annyi lelket, báj, romantikát, mint bármely külszág, csak éppen saját magunknak kellene ezt elsősorban megismernünk. Amellett van, hogy a riortobágyot semmiféle tekintetben ne modernizálják, hanem hagyják azt meg a maga eredetiségében és ősiségében, mert csak így van varázsa, következésképpen idegenforgalmi értéke. Szölt aztán Debrecen város idegenforgalmi nevezetességéről és berendezettségéről, de különösen azokról a tőrévkekről, melyek a maga nemében szinte egyedülálló debreceni strandfürdő mellett létesítendő gyógyfürdőre vonatkoznak. A magyar vidékkel együtt magát a magyar életet is kell nyújtani, hogy az idegenforgalom nyomán nemzetmegismerés keletkezzen. Az ifjúsági vándor-mozgalom ismeretése kapcsán rámutatott arra, hogy Németországban több, mint kétezer ifjúsági szállást építettek és 18 európai állam szövetségre lépett egymással. Ebből a nagyszabású megmozdulásból mi, sajnos, kimaradtunk, minek magyarázatát nehezen találja meg az ember.

Helyszűke miatt csak egyes városokban adhatjuk vissza az előadók nagyon értékes fejtegetéseit, melyeket a hallgatóság ismételt szakitott meg tetszésnyilvánítással. Az előadókknak Öfensége fejezte ki a Főcsoport köszönetét.

A vasárnapi árusítás és a rendőrlégénység

A vasárnapi záróra pontos tartását ellenőrző kereskedői razzia bizottságok, melyek csendben, de annál eredményesebben dolgoznak, legutóbb azt a fájdalmas tapasztalatot tették a városnak nem egy, hanem több pontján is, hogy a rendőrlégénység nincs még kioktatva a vasárnapi záróra és árusítási rend újabb törvényes szabályairól.

Erre való figyelemmel a Baross Szövetség a fűszerkereskedő érdekeltség érdekében a főkapitányhoz fordult, melyben kérte, hogy a rendőrlégénységet egészen pontosan oktassák ki arra nézve, hogy mely szakmának mikor van zárórája és hogy vasárnap mit szabad árusítani. A razzia bizottságok tapasztalata az, hogy amennyiben ezen a hiányosságon rendtoztatnak, akkor a vasárnapi rend sokkal gyorsabban fog érvényesülni.

|| Jó forgalom + tisztességes haszon = Frank pótkávé! ||

Milyen beruházásokat tervez az OTI?

A december 1-én három napra összeülő OTI közgyűlés legvégje meglehetősen puskaporos lesz, számos indítvány van bejegyezve és az egyes pontoknál viharokra számíthatunk. Az egész gazdasági élet nagy várakozással tekint a közgyűlés azon határozatai elé, melyek a jövő évi beruházásokra vonatkoznak.

A közgyűlés elé terjesztett jövő évi költségvetés elég jelentős összegű beruházásokról tájékoztat bennünket. Így többek között egy fővárosi, valamint több vidéki rendelő létesítésének céljaira 3 millió pengőt, de ugyancsak 3 milliót irányoznak elő az új sebesseti körház, a betegséggelállapító átlomás és a modern vízgyógyintézet céljaira. Nem kevesebb, mint 2 millió pengőt a már meglévő egészségügyi berendezések bővítésére fordítanak. Az öreg-eg-biztosítási ágazat tartalékalapja tökéinek gyümölcsöző elhelyezése érdekében ugy a fővárosban, mint pedig a vidéken kerékeken 7 millió pengőt irányoznak elő. A költségvetés ezen adataival a közgyűlés bizonyára meg lesz elégedve, ami nem jelenti azt, hogy a magyar gazdasági életbe helyes körforgásba vannak irányítva azok a hatalmas tőkék, melyeket a társadalombiztosítási intézménye a gazdasági élettől elvon.

A közgyűlésen kemény indítványok fognak elhangzani arról, hogy sokkal erőteljesebb beruházást kellene az OTI-nak folytatnia és pedig kellő mértékkel tarlna a szükségesletek arányosítása mellett a főváros és a vidék között, mely panaszok, hogy ő aránytalanul kevesebbet kap vissza az általa beszedgetett társadalombiztosítási díjakból, mint a főváros.

Egyesület, mely elérte célját

A sok harcoló egyesület között végre egy olyan, mely kiűzött célját teljes mértékben elérte s feloszlott. Ez az Országos Magyar Weekend-Egyesület, mely alig néhány esztendő alatt a B. Sz. legelső előtt közvetlenül is jól ismert kitűnő Széchenyi Károly gróf működése alatt a weekendet a magyar közélet viselői osztály részére teljesben, az al. kalmazottai és munkásszabály részére pedig jelentős hányásban kivívta és rendszeresítette. Ezen a területen ezidő szerinti gazdasági és szociális berendezéseink mellett több eredmény is nem hozható. Minthát az Országos Magyar Weekend Egyesület így pártatlanul rövid idő alatt teljes eredményt hozott és biztosított, feloszlott. Széchenyi Károly grófa azonban új szerep vár, amennyiben az Országos Magyar Vendéglátalmi Szövetség ügyeit fogja intézni, még pedig azon utmutatások alapján, melyeket e tekintetben az idegenforgalmi szervek, illetve a kormányzati tényezők adnak. Ez a Szövetség a fizető vendéglátás szelősítését látta ki feladatát s remélhető, hogy ügyes szervezéssel és kitarító célirányos munkával itt is csakhamar látható eredmények lesznek. Ugyancsak az irányban is vannak már eredmények, mert a folyó esztendőben a balatonai körzetet ide nem számítva, a fizetővendégek forgalma szigorú becslés mellett kerek 2 millió pengőt jelentett.

A kövezőipar válságáról és letöréséről nyilatkozik Borlay Károly

A fővárosi kövezőiparparlament elnöke Borlay Károly, akit mi esztendő óta közvetlen közelről ismerünk a B. Sz. ut- és csatornaépítési szakosztályának elnök, a kövezőiparosok katasztrófális helyzetéről a következőket mondja:

Mint minden más szakmában, itt is először a túlnépesedés a bajok forrása. Háború előtt 20-25 volt a kövezőmesterek száma, ma hetvenen felül vagyunk. Az emelkedés csaknem 300 százalékos. Ez természetesen megérződik a szakmában. Világos, hogy a kövezőmesterek száma nem azért szaporodott, mert az emberek egy része minden további nélkül pályának tartotta ezt, hanem azért, mert a modern középítés fejlődésével az utépítés mindig jobban és jobban lépett előlérbe.

A gazdasági arány tehát megváltozott. Fokozott szükséglet, több vállalkozói kéz és több munkaalkalom! Tagadhatatlanul így van és a kövezőmesterek ebből még sem látnak hasznot, sőt ellenkezőleg ma hogy a növekvő szükséglet lelszámukat hetven fölé emelte, jobban szenvednek, mind annak előtte.

Hol tehát a baj?

Ott, hogy az utépítés éppen a modern idők jegyében egyszerre nagyon kívánatos nagyvállalkozási munkaként lett.

De mint sok mindennel, úgy ez esetben is különösen nálunk az következett be, hogy

nem is maga a műszaki feladat és annak gondos és lelküismeretes megoldása volt a cél és nem erre vette magát a vállalkozási élvagy, hanem az utépítések finanszírozására.

Ebben van a nagy üzlet! Az állam, a törvényhatóságok, sőt maga a főváros is utépítési programját, mely nagyon sürgős és még mindig óriási hátralekötőt tüntet fel, nem abból a szempontból, mintha az ügyosztály a maga feladatát nem látta el, hanem abból a szempontból, hogy még mindig hibetlenül sok új feladatot kellene megoldani, amire még kerülhetett sor.

Éppen azért, mert nem rendelkeznek kellő finanszírozással, szinte kényszerűségből a hitelbe munkáltatás eszközeihez folyamodnak.

És ezen a ponton veszítjük mi el a csalót. Budapest legregibb,

legősibb és szintiszta keresztény ipara itt nem tud boldogulni, még pedig azért, mert tökeszegény léven, nem tudja felhajtani a megfelelő finanszírákat ahhoz, hogy a hitelbe munkáltató közületnek megfelelően.

Bekövetkezett tehát a fájdalmas tény, hogy az utépítés nagy tökéerős vállalatok látják el, melyek mögött óriási szervezettel bíró pénzintézetek állanak. Ami a kövezőmestereknek, tehát a szakembereknek, hagyományokkal rendelkező cégek örököseinek jut, az az egészen csupán egy kis töredéke. Mondhatnám morzsa a gazdag Lázár asztaláról.

Igy vész el az önálló iparosság a kövezőmesterterén s lép helyébe a finanszírozó tőke, melynek lelkeben természetesen nem az ipar szeretete, hanem a profit keresése él.

A Középület Szabályzat kis- és kövezőipar védő rendelkezései kell, hogy érvényesülhessenek. En belátom, hogy az illetékesekben, akik ezeket a szabályokat a mi kívánságunkra alkották, él a vágy, hogy ezek a jó szabályok ne csak papíron legyenek meg, hanem a való életben is. Kell tehát valami áthidaló megoldást találnunk.

A hitelbe való munkáltatás nem az a megoldás, mely kielégítené a közmunkáltató közületet és az iparosságot.

Ne csináljon se az állam, se bármely törvényhatóság a folyó költségvetési bevételekből törlesztendő részletek árértéte utépítési munkát, hanem végeztesse ezt el beruházási kölcsönből. En biztos vagyok benne, hogy a közület így mindenképpen jól jár. Mert egyfelől kezében léven a pénz, szabadon diszponál és nincsen kiszolgáltatva esetleg összeheszelő három-négy vállalatnak, másfelől most már igénybeveheti a pályázó mester ajánlatát is, akit hitelbe való dolgoztatásnál sokszor az illetékes körök fájdalomra mellőznie kell, mert mi szegények vagyunk, nincsenek se millióink, se százezreink, sőt hova-tovább egészen csekély összegeink sem.

Ebben az irányban várok nagyon kedvező fordulatot és akkor hiszem azt, hogy a fővárosban csak úgy, mint az egész országban az iparosmesterek hagyományából ismét kivirágozhatnak ez az ipar.

Küzdelem a tejarusítási engedélyek átírása körül

A budapesti kereskedelmi és iparkamarában most már negyedik érdekvéletpolitikai megbeszélés folyt, ahol a detailisták, a főváros és tejipari vállalatok egymás között tisztázták azt, hogy a tejarusítási engedélyek átírása körül milyen eljárás kövendő.

A legújabb tejrrendelet értelmében kapott szabadság — sajnos — csak nyolc napig állt fenn s amikor a tejjáallatokat látták, hogy a szabadság visszaadása bizonyos nehézségeket teremt, a részükre jött rögtön az újabb megkötés. Ezidő szerint az is szabad-

ság, meg nincs is. A helyzet jellemzésére kell megemlítenünk azt, hogy a szabad tejjáallat visszaállításának reményében megindult nagy akvizíció nyomán a polgármesterhez annak idején néhány nap alatt több, mint 280 átírási kérvény futott be. Ezeknek száma az időközben jött újabb megszorítás folytán leolvadt 35. Az átírási kérvények előzetes véleményezésére alakult érdekvéletpolitikai szervben a Baross Szövetség fűszerkereskedő érdekeltségét Marschalkó Imre képviseli, aki eddig is az előzetes tanácskozásokon ott volt. Ebben a bizottságban igen éles harcokra van kilátás, mert a tejjáallatokat sziklazsilárdán tartják a frontot és a legteljesebb mozdulatlanul akarják biztosítani abban a reményben, hogy így tudják a piacot a legjobban uralni. Kérdés természetesen, hogy ezek a rendszabályok a gyakorlatban hogyan fognak bevalni. Egyelőre ugy látszik, hogy a tejjáallatokat hatalma sérletlen maradt, mert a sok átírási kérvényből csak azok maradtak vissza, melyek termelőktől akartak közvetlenül tejet beszerezni, de ezek a kérvényezők is felülbíralták aláponthukat, mert megállapítást nyert, hogy a termelők nem tudnak a nagy tejjáallatokkal lépést tartani.

A trafikokos „más”-cikkekre vonatkozó árusítási jog

A kereskedelmi és közlekedésiügyi miniszter a fővárosi drogista iparparlamenthez legutóbb a következő leiratot intézte:

Utaltással 19. évi július hó 29-én, 673/1933. szám alatt a volt m. kir. kereskedelemügyi miniszter urhoz intézett felterjesztésére, értesitem az iparparlamentet, hogy a m. kir. pénzügyminiszter ur a 117.885/1934. XI. a. számú iratával közölte velem, hogy a székességi fővárosi m. kir. pénzügyigazgatóságot utasította a dohányárudák engedélyeseinek arról való tájékoztatására, hogy a dohánygyedárúság körébe tartozó, valamint a dohányzással szorosan összefüggő árucikkekben bélyegjegyeken és póstai értékcikkekben kívül más cikkek, csak abban az esetben árusíthatnak az 1813:XXXVI. t. c. I. §. a negyedik bekezdésében megállapított időpontig, ha e cikkek árusításához megkívánt szabályszerű iparjogszóvallyal rendelkeznek.

Tájékoztatással jegyezük meg, hogy más, tehát nem egyedarársági cikkek árusítására vonatkozó iparigazolvány kiváltása esetén ezen tevékenység az adókievítésnél külön vételik számításba.

Befejeződött

a bíróság előtt a drogista — gyógyszerész párharc

A drogisták és a gyógyszerészek között dúló u. n. megállapítási per a napokban a Kuria előtt jogerős befejezést nyert. Nincs győző és nincs legyőzött. Csorbitatlan került ki ebből a küzdelemből a béke, melyre nemcsak a két nagyfontosságú foglalkozási ágnak, hanem az egész magyar kereskedelemnek szüksége van. A per a belügyminiszternek azon a rendeltével, mely megállapította, hogy a gyógyszerárakban mit lehet tulajdonképpen már eldönti volt, így most csak a két szakma közötti megállapodásnak szankcionálására került sor. Természetesen a vitás kérdéseknek még egész raja hátra van, de ahogy ebben a küzdelemben is a józan belátás, a kölcsönös kereskedői előzékenység tört utat magának, hasonlóképpen fog ez történni más tekintetben is és így remélhető, hogy a drogista és a gyógyszerész-szakma egymás mellett a legteljesebb megállapításig fog működni.

A B. Sz. küldött-sége a pénzügyi-minisztériumban a kofa-bank ügyében

Szerdán délben közel egy órai kihallgatáson volt a Baross Szövetségnek küldöttsége *Jakabb* Oszkár államtitkárnál. A küldöttséget *dr. Purebl Győző* ügyvezető igazgató alelnök vezette s tagjai voltak *Palkovits István* és *Kovács Bélán* kívül *dr. Súlyom Fekete* ügyvéd. Az ügyvezető igazgató ismertette az államtitkár előtt a kofa-bank ügyet s ezzel kapcsolatosan átadta a Szövetség emlékiratát, melyben a válságos helyzetbe sodródott piaci kereskedők részére az adóhátralékok, valamint az OTI-MABI hátralékok és a gazdavédeltség mintájára moratóriumot és törlesztési kedvezményeket kértünk. Ezen felül kértük az egész ügynek a minisztérium részéről való kivizsgálását.

Az államtitkár aki a kérdést ismeri, a részletes beszámolót folyton fokozódó érdeklődéssel hallgatta és az öt nagyon megpéssé részletekről hosszasan tanácskozott a küldöttséggel. Az államtitkár határozott ígéretet tett arra, hogy az ügyet a minisztérium a B. Sz. előterjesztésének megfelelően kivizsgálja és ennek eredményéről a B. Sz.-et értesíti. *A küldöttség azzal a megnyugvással távozott, hogy ebben az ügyben most döntő fordulat fog következni.*

A hivatalos lista győzött az iparosok kamarai választáson

Vasárnap és hétfőn zajlottak le a fővárosban az iparosok I. és II. kuriajában a választások. Az érdeklődés meglepetészerűen lanyha volt, de még így is hatalmas többséggel a hivatalos lista győzött. Ezek szerint az iparosok első kuriajában kamarai tagok lettek: *Bátorfi János* bádogosmester, *Bittner János* hentesmester, *Eckert Bálint* borbélymester, *Nagy Béla* nőiszabó mester, *Játsi Ferenc* női fodrászmester, *Katz Jenő* esernyős mester. Ugyanebben a kuriaiban póttagok a következő mesterek: *Kövr József* szabó, *Botos Miklós* cipész, *Dékány Gyula* kádár, *Garai Nándor* aranyozó, *Eckhardt István* ács és *Szilágyi Antal* szabó. A második kuriaiban megválasztott kamarai rendes tagok: *Katenecker Ferenc* fuvaros, *Kovács Ferenc* kőművesmester, *Németh Gyula* férfiszabó, *Devecz Gyula* kéményseprőmester. *Szilágyi Aladár* kárpitosmester, *Tamáska József* cipész, *Póttagok* ugyanebben a kuriaiban a következő mesterek: *Tomschay József* tetőfedő, *Schwarz Adolf* órács, *Illés József* cipőfűzőkészítő, *Somody Károly* nőiszabó, *Mohácsi Gyula*. A vidéki körzetek szavazása december hó 1-én folyik, úgy hogy a kamara — hír szerint — még december 23-án megalakul.

Távbeszélő: 87-9-65

LXXVI. Általános Aukció.

KIALLÍTÁS: 1935. nov. 28-tól dec. 1-ig bezárólag, naponként d. e. 10—12 óráig, azonkívül 28-án, 29-én és 30-án d. u. 4—1/2 órák között.

ARVERÉSEK: 1935. évi december 2-től 14-ig naponként d. u. 1/4 órai kezdettel. Vasárnap nincs árverés.

ARVERÉSEK KERÜLNEK: Műbelső festmények, szobrok, rajzok, metszetek, porcellánok, keleti szőnyegek, művészeti és közhatalmú bútorkok, érmék, ékszerek, kézimunkák, keleti tárgyak, bibliofil könyvek stb. Katalógus a helyszínen 1.20 P-ért kapható.

A Baross fűszeresek szép megmozdulása az elagott és nehéz helyzetben levő kartársakért

A B. Sz. fűszer- és csemegekereskedő szakosztályának legutóbbi ülésén nagyon megragadóan került fel, mely az

elagott és nyomorgó fűszerkereskedők karácsonyi megsegélyezését

tűzte ki célul.

A gondolat az emberi, a kartársi szolidaritás megkapóan szép kifejezője. A szakosztály az ideát rögtön felkarolta és máris működésbe hozott mindent annak érdekében, hogy a karácsonyi felsegélyezéshez a megfelelő anyagi fedezetet is előteremtse.

A szakosztály ennek a magaszatos célnak az érdekében

nagyszabású Mikulás estét rendez.

melynek tiszta jövedelmét erre fordítja. Ezért elsősorban az a kérés a szakosztály valamennyi tagjához, hogy ebből az összegből feltétlenül vegyék ki részüket. A közelebbi programot a szakosztály kellő időben még közölni fogja.

Azonban nem elégséges, hogy társasösszejövétel útján hozzuk össze a pénzt erre a célra, hanem kötelességünk, hogy aki csak teheti, teherviselő képességénél megfelelően,

személyszerinti adakozással is járuljon hozzá.

Ne gondolja senki, hogy ha csak filléreket adhat, ezzel a hozzájárulással elmaradhat. Sok százan vagyunk ebben a szakosztályban s így még a fillérek is kitesznek egy bizonyos összeget. Gondoljunk a keresztény hit legelső pa-

rancsára, mely kötelességünké teszi, hogy súlyos helyzetben levő embertársaink segítségére siessünk. Ha már minden emberrel szemben meg kell ezt tennünk,

akkor mennyire inkább áll ez a kötelességtség akkor, ha kartársainkról van szó!

Fájdalom, még nem rendelkezünk megfelelő intézménnyel, ahol az agg- és elszegényedett kereskedő testvéreink hajlékot és gondnoki őréséget biztosíthatnánk, bár ott is kellene már tartanunk, ha az összetartás hatalmas erejével mentünk volna mindig előre, ahogy ezidő szerint a kép kibontakozik. De ami kézik, nem mulik s sor fog kerülni erre is. Egyelőre azonban előttünk a feladat, hogy a mostani Karácsonyba vigyük bele a kari szolidaritásnak ezt a megnyilatkozását.

Adjatok testvérek! Magatoknak adjátok akkor, amikor a szegénynek adtok!

A szép Mikulás-est megrendezésén az illetékes bizottság már fáradozik s kétségtelen, hogyha valamennyien támogatjuk, olyan sikert fog elérni, amilyenre eddig még példa nem volt. Talán elégséges ezidő szerint már jelezni azt hogy az estre 36 ik Rác Laci, a cigányok királya szerződött

Keresztény fűszerkereskedő! Gondolj az idei Karácsony alkalmából azon szegény társaidra, akiknek nincs rendes otthona, meleg ruhája, fűtött szobája, beteőd falaja. Testvér, segíts küzdelmes munkáddal is nyomort enyhíteni!

A munkaviszony megszűnése után három hétig tartozik még a munkaadó beteglapot kiadni

Laptársunk, az „Ipartestületek Lapja” a következő figyelemreméltó közlést hozta:

A társadalombiztosító intézetek a munkavállaló részére az alapszabály szerinti segélyeket kiadják akkor is, ha a munkavállaló megbetegedése a munkaviszony megszűnése után bizonyos időn belül

következik csak be. Ez az u. n. passzív jogon segélyezés, szemben az aktív jogon segélyezéssel, vagyis amikor a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt betegszik meg. A passzív jogon segélyezés előfeltételei a 6500/1935. M. E. sz. rendelet 12. § a módosította. Mig ugyanis a régi ren-

delkezés szerint a munkavállalót passzív jogon a 3 héten túli, de 6 héten belüli megbetegedés esetében is lehetett segélyezni, addig az idézett rendelet szerint a munkaviszony megszűnésétől számított 3 héten túli megbetegedés esetében, a segélyezésre igény jogosultságot passzív jogon sem lehet ezentul megállapítani.

Ez a változott rendelkezés egyben azt is jelenti, hogy a munkaadó — az eddigi gyakorlattól eltérően — a munkaadói igazolványt (beteglapot) csak oly személy számára köteles kiszolgáltatni, aki az igazolvány kiállításának időpontjában alkalmazásában áll, vagy aki alkalmazásából kilépett ugyan, azonban a kilépésnek és az igazolvány kiállításának időpontja között 3 hétnél (eddig 6 hét) hosszabb idő nem telt el, feltéve, hogy a biztosított a munkaadó legjobb tudomása szerint időközben másutt alkalmazásban nem áll, vagy nem állott, illetőleg önálló kereseti foglalkozást nem tűzött.

A munkaadó tehát a munkaviszony megszűnésétől számított 3 héten túl a munkaadói igazolványért hozzáfutól való munkavállalójának a munkaadói igazolványt már nem kell kiadni, mert a munkaviszony megszűnésétől számított 3 héten túl kiállított beteglap amúgy is érvénytelen és az semmiféle igényre alapot nem ad

Külföldi kézművesek igazolványának megszigorítása Franciaországban

A francia kormány a belső kézművesiparnak a külföldi kézművesek részéről támasztott versenyével szemben való megvédésére még augusztus havában külön törvényt hozott. A francia hivatalos lap november 16-iki számban a közmunkaügyi minisztérium hirdelményét közli a törvényvel kapcsolatban, amely szerint a Franciaországban dolgozó minden külföldi honoságú kézművesnek az illetékes rendőrigazgatóságon vagy polgármesteri hivatalban jelentkezni kell november 15-től kezdődően, hogy a részükre kiállítandó személyazonossági és munkaviszony igazolványok szükséges okmányokat bemutassák. A jelentkezés alkalmával igen részletes kérdőívet kell kitölteni, amelynek alapján a hatóságok az előzetes nyomozás lefolytatása után a szükséges igazolványt kiadják. A jövőben külföldi kézművesek Franciaország területén csak az új rendelkezés alapján kiállított igazolvány birtokában vállalhatnak munkát vagy folytathatnak önálló ipari tevékenységet. (Mek.)

Nyomdahiba helyreigazítás. Legutóbbi számunkban az „IÖKSZ és a bakkanek konfekció” című cikkünkben beszámoltunk Segner Pál vezérigazgatónak az ügyben tanúsított korrekt hivatali eljárásáról és írtuk „amit az igazsághoz hiven községgel elismertünk”. Nyomdahiba folytán a „készséggel” szó helyett kétséggel jelent meg.

PERSIL-HENKŐ-ATA
mosó és tisztítószert ajánljon minden vevőjének

Mit végzett eddig a Kurkomisszió?

Az ásványvíz- és szikvizadó bevételeinek terhére felállított Kurkomisszió immár háromnegyed éve működik s így természetesen, hogy felvetődik a kérdés, vajjon mit csinált eddig ez a szerv? Megfelelt-e hozzáfűzött várakozásoknak?

A Gyógyhelyi Bizottság elén olyan szorgalmas és agilis ember áll, mint Sziezszényi Zoltán dr. s így már ez önmagában véve is bizonyos garanciát jelent arra nézve, hogy ennek a bizottságnak munkája okvetlenül eredményes lesz. Az elmúlt háromnegyed év alatt Sziezszényi Zoltán lefektette a szerves alapjait annak, hogyan lehet Budapest Fűrdőváros részére vendégeket akvizálni. Jól fogta meg a dolgot, amikor az orvosi társadalmat igyekezett meggyőzni tanfolyamok útján arról, hogy Budapest gyógyvizeinek hatása az egész emberiség részére kincs. A magyar orosok részére (számszerint 400) külön tanfolyamot rendezett s aztán fokozatosan közel 1600 külföldi orvost hozott ide egy esztendő alatt. De igyekezett a nagy külföldi sajtónyilvánosságot is megnyerni annak, hogy Budapestet karolják fel. A brüsszeli világgálálitáson való részvétel pedig olyan hallatlanul nagy propaganda lehetőséget biztosított, hogy ezzel egymagában is már csatát nyert. A Gyógyhelyi Bizottság kiadott a folyó évben kerekén 12.000 idegennyelvi plakátot, 460.000 példányban 32 oldalos prospektust, a kisebb terjedelmű prospektusokból pedig 1.200.000 darabot. Ez a hatalmas propaganda anyag 14 nyelven jelent meg és kivétel, összeállítás valóban sokkal jobb volt, mint amire a legmerészebb fantáziája is számíthatott volna egy ilyen grandiózus vállalkozásnál.

A Kurkomisszió tehát elvette magától annak a nagyszabású akvizíciós tevékenységnek, mely Budapestet van hivatva a világ idegenforgalmának egyik fontos pontjává kijelölni és előtérbe hozni. Már ebben az első esztendőben is mutatkozott, hogy Sziezszényi Zoltán vasenergiájának igenis van eredménye. Természetesen, hogy csak a további tervszerű és nagystílusú munka nyomán fog meglátszani milyen gazdag és szép gyümölcsös fog hozni ez a vetés. Emlékezzünk csak rája, hogy közvetlenül a háború utáni időben maga a főváros hány esztendőn keresztül dolgozott propagandisztikus uton tisztán ráfizetésre és az eredmény meglelt. Ugyanez a helyzet a Gyógyhelyi Bizottságnál is, melynek munkássága már jövőre és az ezután következő két-három esztendőben egész csodákat fog művelni.

A cipésziparban készül a minimális munkabérszám

Ugy értesülünk, hogy Bornemisza Geza ipari miniszter már a legközelebbi időben kiadja egyelőre a fővárosra és közvetlen környékére kiterjedő hatállyal a minimális munkabérszámra vonatkozó rendeletet már figyelembe fogja venni azokat a tapasztalatokat, melyeket az asztalosiparban tettek.

Márnessen a Baross-Szövetség lapjában

Mit kíván az asztalosiparosság?

Az asztalosiparpartestület legutóbb igen látogatott nagygyűlést tartott, mely a szakma gazdasági bajainak orvoslásával foglalkozott. A nagygyűlés határozatai olyan komolyak és indokoltak, hogy ezekkel illetékes helyen feltétlenül foglalkozni kell.

Megállapítást nyert a nagygyűlés tanácskozásaiból az, hogy az asztalosipari termékek értékesítése a háború utáni időtől kezdve fokozatosan kicsúszott az iparosság kezéből. Ennek magyarázata a butorkereskedelmi szakma hihetetlen elnépesedése. Míg a háború előtt Nagymagyarország fővárosában csupán 43 butorkereskedő volt és a háború után közvetlenül ez a szám 57-re emelkedett, addig ez idő szerint nem kevesebb, mint 176 bejegyzett butorkereskedő működik csonka országunk fővárosában. De természetesen a nem bejegyzettek mellett szép számban vannak itt is, mint másutt kalózok, akik még jobban rontják a piac esélyeit.

A robbanásig fokozott elkeseredéssel mutattak reá az asztalosmesterek arra, hogy míg a termékek készítője ma koldus és a szó szoros értelmében nyomorog, addig érthetetlen módon a „butor“-kereskedők felülőn nagy hányada igen türelmetlen boldog, sőt nagyon jelentős vagyonekat szerzett. Érdekes az is, hogy a régi butorkereskedők, akik még a békeévektől kezdve a szakmai iparossággal karöltve haladtak és gazdasági tekintetben megfeleltek annak a rendeltetésnek, amit a kereskedelemről általában várunk, hogy t. i. hirtordozója és irányítója legyen a divatnak, az kevés kivételtől eltekintve szintén válságban van, csak a parvenutársaság tartja magát: az iparosok, a közönség és a munkások bőrén egyaránt.

A szakmai nagygyűlés egyöntetűen követelte, hogy a butor-

kereskedelmet kössék szakképesítéshez. Ez a kívánság azt célozza, hogy az asztalosipar fokozatosan visszakapja azokat a gazdasági pozíciókat, melyeket egy világégsz fegyományaképpen tőle elragadtak.

Rámutatott a nagygyűlés arra is, hogy a butorkereskedelem szervezeten lép fel az asztalosiparosokkal szemben. Ezt pedig úgy éri el, hogy a butorok árát nem fizeti ki pénzben, hanem részben u. n. „Anyagutalványok“-kal, melyek árucsekkeknek nevezhetők s azt a célt szolgálják, hogy az iparos furnér, a fa stb. beszerzése tekintetében egy-egy meghatározott beszerzési forráshoz legyen kötvé. Az iparosság ettől a rab-szolgatartástól menekülni akar s minthogy nem tudja a maga erejével áttörni az ellene kiépített frontot, azt követeli a kormánytól, bocsásson ki rendeleti tilalmat arra nézve, hogy az ily áru-utalványok alkalmazása megszűnjék.

A nagygyűlés a maga részéről kérte azt, hogy az ipari miniszter, az 1922: XII. t. c. 4. és 47. SS-nak módosítását erre a szakmára is terjessze ki. A számos határozat közül, melyet az érdemes nagygyűlés hozott, még kiemelelőnek tartjuk azt, hogy a vevőváltó esz-komptálásának rendezését kívánják és hogy a jövőben kiállításokra butoranyag csak abban az esetben jöhessen, ha megfelelő pártatlan zsűri előzetesen meg fogja állapítani, hogy a kiállítási szándékot darab valóban megfelel a kívánatos szakmai színvonal. Ez az intézkedés elsősorban a vevőkönzés érdekét szolgálja s a magunk részéről igen hasznosnak tartjuk, hogy ily irányban bizonyos preventív intézkedések történhessenek arra nézve, hogy a kiállításokban levő tagadhatatlanul értékes reklámerőt mindenféle nem a szakmába való ember a maga részére ki nájáthassa.

Marschalek Imre a zárórend tervezett törléséről

A fennálló zárórend kérdése a kereskedelmi minisztériumnak kétségtelenül ad bizonyos munkát és alkalmat szolgáltat arra is, hogy egyes érdekeltek éppen ebben a vonatkozásban állandóan újabb és újabb kérelmekkel ostromolják a minisztériumot. Ez indította a minisztériumot arra, hogy egészen radikális lépésre szánja el magát, amidőn az érdekképviseletnél abban az irányban érdeklődik, hogy nem volna-e célszerű, hogy a fennálló zárórendet teljesen töröljék s minden kereskedő tetszésére lenne bízva, hogy mikor nyisson és meddig tartson nyitva. Egyetlen megszorítás lenne csupán, az t. i., hogy az alkalmazottakat nem szabadna napi 10 óránál hosszabb ideig foglalkoztatni.

Ezzel a kérdéssel kapcsolatban Marschalek Imre a detailkereskedelem álláspontját a következőkben körvonalozza:

Igen szerencsétlenné tartjuk

ezt a gondolatot. Abból azonban, hogy panaszok merülnek fel, újabb és újabb kívánságok jönnek a minisztériumhoz, egyáltalában nem az következik, hogy legjobb volna teljesen szabadjára hagyni az életet. Ami szociális vívmányt eddig a kereskedők maguknak tudtak biztosítani, azt abból folyólag nyerték el, hogy a nyitás és zárás törvényesen rendezve van. Ez pedig nem sok. Most ezt a kicsit is el akarják venni? Érthetetlen!

A legnagyobb anarchia következne, ha egy ilyen elgondolás valórválnék. A mi boltosaink túlnyomórészt saját maguk dolgoznak. Nagyon sok közöttünk az egyemberes bolt. Erre a legkisebb emberre most rá akarják szabadítani a nálunknál erősebbeket, akik két tur-

nus munkaerőt is fel tudnak fogadni és ha kell, késő éjjelig a gyilkos versenyt velünk szemben folytatni? Nem értem: hát ennyire haragszanak ebben az országban a legkisebb kereskedőkre, hogy az ő nyomorúságos kis keresetüket is valami módon oda akarják adni a tökéreesebb érdekeltiségnek?

Senki sem biztosíthatja azt, hogy az alkalmazottakat csak napi 10 órán át fogják foglalkoztatni. A gyakorlat mást mond. És ha már annyira emberséges a minisztérium, hogy az alkalmazottakkal szemben jóindulatulag jár el, akkor mi joga akarja megcsinálni azt, hogy ugyanakkor a munkaadókat a rájuk szabadított nagyobb versenynek kitéve, őket kényserít, hogy a jelenlegi napi 14-16 munkaórán túl is dolgozzanak. Miféle gondolkodás az, mely lehetővé akarja tenni például az áruházi üzemeknek azt, hogy ne este 6 óráig, hanem tetszésük szerint, ha akarják éjjel-nappal árusítsanak. Az áruházak két kézzel kapnak ezen üzlet után, hiszen három turnusban is dolgoztathatnak.

Mi, a Baross Szövetségbe tömörült detailkereskedők, körünk szakadtáig védekezünk egy ilyen elgondolás ellen, de azt hiszem a főváros minden más detailkereskedője hasonlóképpen van. No, ez szép lenne, a nemzeti munka reformkormányja egyszerre egy olyan retrográd intézkedést hoz, melylyel évtizedekre visszavetít bennünket. Nem bölcs ember volt, akinek a fejből ez a bizarr gondolat kipattant és fájdalmasan győz meg bennünket arról, hogy mennyire nem ismerik illetékes helyen a kereskedők bajait. Mert az még nem elég, hogy itt-ott egy kereskedőgyűlésen a minisztérium kiküldöttéit lehet látni. Ebből még nem ismer meg az ember sem kereskedőt, sem kereskedelmet. Ha a minisztériális urak meggyőződni kívánnak arról, hogy a detailkereskedő egy héten át mit tesz, kéri m, forduljanak bármelyikhez tudakolják meg napi-rendjét és kövessék azt egy álló hétig. Tudom, hogy már ez a kísérlet elegendő lesz ahhoz, hogy nemcsak ezt a gondolatot, mint teljesen kivihetlent vessék el, hanem hogy megvalósítsák a záróra tekintetében az egészséges tilalmi rendet.

A panaszok és a folytonos kívánalmak éppen azért vannak, mert a zárórend össze-visszaságában számos kategóriát favorizálnak, ami a többinek természetesen fáj. Nézzék csak meg a lehetetlen állapotot, amit például a vasárnapi záróra tekintetében teremtettek, pedig a kereskedelem minden számoltató szervezete egységesen elnevezte ezt. A detailkereskedelm nem terheli semmi felelősség azért, hogy ez a rendszer kialakult, ellenkezőleg, ő van egyedül amellett, hogy tisztázzuk a mai helyzetet azzal, hogy közös nevezőre hozzuk.

Es aztán ez a tervezett intézkedés, melyet a legelősebben

MÖSSMER

vászon, fehérnemű, kelengye
IV., Váci-ut. 1-3. (Tűrr István-ut. sarok.)
Baross-tereknek 5% engedmény

Tiltakoznak a vásárcsarnoki és piaci kereskedők az árdrágítás vádjá ellen

Kedden este a Baross Szövetségbe tömörült vásárcsarnoki és piaci kereskedők dr. Pirelli Győző alelnök vezetésével ülést tartottak, melyen behatóan foglalkoztak azokkal a vádakkal, melyeket a kereskedők ellen felhoztak, hangoztatva, hogy az élelmiszerdrágításnak okai.

Pirelli Győző dr. részletes beszéd, ben rámutatott azokra a tárgyi okokra, melyek az élelmiszerdrágulás hátterében állanak. Az értekezlet elhatározta, hogy emlékiratban tárja fel ezt a helyzetet az illetékes tényszók előtt. Majd foglalkozott az értekezlet a nagyvásártelpek rendezésének, a vidéki kereskedelem távoltartásának és az állóstermelek létrejöttének kérdésével. A legközelebbi időben nagyobb küldöttség fog megjelenni illetékes helyen s ott átadja azt az egységes vonalvezetésű emlékiratot, melyben a B. Sz. leszó. zsi a maga álláspontját.

Hirdetmény

Ké 42999/2/1935. A budapesti kir. törvényszék közhitre teszi, hogy *Mitterdorfer Ottó* és *Tarsa* budapesti (V., Nagy-utca 4.) bejegyzett cégre és annak tulajdonosára *Havas Aladár* férfi- és női divatárkereskedő budapesti (V., Havas-utca 7.) lakosra nézve a csődönkívüli kényszerjegyzési eljárást megindította. Vegyonfelügyelő dr. *Ujlaki Hugo* budapesti (V., Visegrádi-utca 3.) ügyvéd, Birósági jogi megbízott dr. *Mészáros Artúr* budapesti (V., Klotild-utca 22. sz.) ügyvéd. A hitelezőknek követeléseiket 1935. évi december hó 12-ig írásban be kell jelenteniük az Országos Hítelvédő Egylet központjánál (V. Alkotmány-utca 8.) és felhívja a kir. törvényszék a hitelezőket, hogy a netán létrejött magán-egyezség elleni észrevételeiket az egyezségnek a Budapesti Közlönyben való közzétételét követő 15 nap alatt ugyanitt írásban jeleljék be. Az egyezséget eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésének napja 1935. évi nov. hó 19. napja. Az egyezséget eljárás megindításának joghatálya 1935. évi november hó 21. napján áll be.

Budapest, 1935. november 21-én.

Dr. Kunst Győző s. k. kir. tv. bír.

Közszállítások.

Esetleges felvilágosítások titkárságunknál a hivatalos órák alatt.

Hirdetés tárgya	Hirdető	Határnap	Ért. lapozam
Vasuti kocsik bérbemadása	Máv. igazgatóság, Budapest	dec. 2	45
Vámberlet	Allamépítészeti hiv., Nyiregyh.	2	45
Tatarozás	Hv. közp. ép. osztály, Budapest	2	46
Arverés	Polgármester, Budapest	2	46
Irógépek és kellekek	Alispán, Budapest	2	46
Papírnemű és irodaszerek	Alispán, Budapest	2	46
Könyvkötői munkák	Alispán, Budapest	2	46
Bélyegzők és vésetek	Alispán, Budapest	2	46
Elelmicikkek	Alispán, Budapest	2	46
Közüzségleleti cikkek	Közkórház igazgatóság, Makó	3	45
Gyógyszer és vegyszer	Erzsébet közórház igaz. Miskolc	3	45
Gumiszalag	Polgármester, Budaapest	3	45
Szerelő és markolódaru	Polgármester, Budapest	3	45
Vas zsilipberendezés	Polgármester, Budapest	3	45
Ontótvás zsilip	Polgármester, Budapest	3	46
Olaj	Máv. igazgatóság, Budapest	3	46
Irodaszerek	Alispán, Nyiregyháza	3	46
Tojás	Polgármester, Újpest	3	46
Kenyér és péksütemény	Polgármester, Újpest	3	46
Elelmicikkek	Polgármester, Makó	3	47
Utazási igazolványok	Bszkrt., Budapest	3	47
Motalkó	Polgármester, Újpest	5	46
Lenolaj és terpentín	Máv. igazgatóság, Budapest	5	46
Elelmicikkek	VI. sz. körz. közétk. biz., Bpest	5	46

Hirdetőink kirakata:

Festék-, lakk- és barnasztárolók, festékek, szülészeti cikkek, szülészeti cikkek, szülészeti cikkek.

DÁN ADRIÁN

Budapest, VIII., Kisfaludy-u. 39.

Telefon: 31-2-59.

égyéni áruháza be Baross tag

Magyarország aranykoszoru mestere, több aranyérem tulajdonosa

Szlezák László

harangöntőde, harangfel-szerelés és haranglábgyár

BUDAPEST, VI. FRANGEAN-U. 77 és PETNEHÁZY-U. 78 egyesített telken.

Gyár bejárata: VI. PETNEHÁZY-UTCA 78. alatt.

Telefon 91-3-53.

Krayer-Lakk-Festék

Krayer E. és Társa

Budapest, V., Váci-ut 34. Tel. 80-6-78

Forgalmát emeli

ha els örendü **uradalmi** tej és tejtermékeinket árusítja.

Rédei Gróf Esterházy Pál

Bakonyi Tejgazdasága

XI., Vinceller-utca 45.

Telefon: 59-3-82—59-8-51.

Színházi látóüvegek, szemüvegek, orrcsipeslők, Zeiss-üvegekkel, Barometerek, hőmérők a legjobb kivitelben

CALDERONI ÉS TÁRSA

látószerekkel

Bpest, V., Vörösmarty-tér 1. TELEFON 81-1-48.

GARAY GÉZA

kertészete

ABONY.

Szállít: gyümölcsfákat, díszfákat, a legszebb fajta rózsákat, díszbokrokat, a legkülönbözőbb dísznövényeket **jutányos áron.**

Kérjen árjegyzéket!

Bab, borsó, lencse, mák

legolcsóbb árban

Radó Pál VIII., Röck Szilárd ucca 21. Telefon: 34-0-59

A MAGYAR IPAR DIADALA

GTB

KAPHATÓ HARISNYA

MINDEN JÓ ÜZLETBEN

MELLINGER-féle „CASINO“: pörkölt kávé a legjobb.

KLEIN ALADÁR bel és külföldi

ásványvizek nagykereskedése

VI., SZONDY UCCA 94. Telefon 13-9-52.

CSÖVEK FÜRDŐKÁDAK MOSDÓK

Vízvezetési szerelvények, horganylemez, horganyzott vaslemez. Mannesmanncső és Vaskereskedelmi r-t.

Budapest, VI., Király ucca 82.

Korona Kakaó és Csokoládégyár

IX., Tüzoltó ucca 79 Telefon: 30-4-28

Mikulás és karácsonyi cukorkák

legolcsóbban

Fekete Zoltánnál

IX., Erkel ucca 4.

Felelős szerkesztő: **Tábori Gábor**

Kiadótulajdonos: **Baross-Szövetség Kereskedő, Iparos és Rokonszakmák Országos Egyesülete.**

Felelős kiadó: **dr. Domokos László**

Adóügyekben

ne saját feje szerint járjon el. Keresse fel adóügyi útmutató irodánkat.

Hirdessen a Baross-Szövetség lapjában!

Esterházy husárugyár

Ajánlja: **Kapuvár, Sopron vm.**

Kitűnő minőségű sonkáit, finom felvágottait, húskonzerveit és **YESTOR** ételízestőit.

Legszebb Mikulás, karácsonyi, továbbá tea, kávé, paprika

Cellophan-zacsok

piros **Cellophan**-ivek

HAJDU és BOKOR

Budapest, VII., Alsó erdősor 8. sz. Telefon: 38-0-88.

A NÉMET NYELV ISMERETE LÉTÉRDEK!

Játszva és a legrövidebb idő alatt kötéletesen megtanul németül a most megjelent

„Tanuljunk Könnyen Gyorsan Némétül“

a német nyelv alapos elsajátításának könnyű és gyors módszere mindenki számára című gyakorlati nyelvkönyvből.

Írta: Prof. Dr. Ernst Häckel

A Pázmány Péter Tud. Egyetem mb. előadója, a báró Eötvös Coll. tanára.

330 oldal. Ára csak P 6.—

Novák Rudolf és Társa kiadása

Budapest, VIII., Baross-utca 21.